

Rysunek wykonała Natalia Zielińska

SZKOLNE WIEŚCI

GAZETKA UCZNIÓW SZKOŁY
PODSTAWOWEJ NR 2
W ZĄBKACH

NR 2 LISTOPAD

ZESPÓŁ REDAKCYJNY: WIKTORIA CZECHOWSKA,
JULIA MAZUREK,
DAMIAN MECH,
TYMOTEUSZ MICHALAK,
MARTYNA MICHALSKA,
AMELIA MOLEŃ,
JULIA SZTEJTER,
NATALIA ZIELIŃSKA

OPIEKUN LITERACKI: MAŁGORZATA JAGODZIŃSKA

SKŁAD I OPRAWA GRAFICZNA: ANNA SŁOWIK

Źródło: pixabay.com

ŻYCZYMY PRZYJEMNEJ LEKTURY 😊

Wywiad z ciekawą osobą, czyli z panią z Panią Pauliną Gałat

- *Koło Dziennikarskie : Dzień dobry. Czy mogłybyśmy przeprowadzić z Panią wywiad do gazetki "Szkolne wieści"?*
- *Pani Paulina Gałat: Tak ,oczywiście.*
- *KD : Co lubi Pani robić w wolnym czasie?*
- *PG: Jeżeli mam więcej wolnego czasu np. w weekendy , w wakacje albo w ferie , bardzo lubię podróżować, szczególnie w takie nowe miejsca, w których jeszcze nie byłam, poza granicami naszego kraju, ale też w Polsce. Lubię też bardzo jeździć na rowerze po najbliższej okolicy.*
- *KD :Jak to się stało, że jest Pani nauczycielką historii?*
- *PG: Już samo studiowanie historii w moim przypadku to była decyzja bardzo spontaniczna. Byłam studentką prawa i po egzaminie z historii zdecydowałam, że ten temat bardzo mnie interesuje, więc będę równoległe studiować dwa kierunki: prawo i historię.*
- *KD : Co Pani się podoba najbardziej w naszej szkole?*
- *PG: Oczywiście, że uczniowie, a przede wszystkim moja ulubiona klasa 5C. Dzięki temu, że są w tej szkole takie fajne, miłe i pomysłowe dzieciaki, bardzo dobrze mi się tutaj pracuje.*

- *KD : Jakie plany na przyszłość snuła Pani, będąc dzieckiem?*
- *PG: W dzieciństwie miałam bardzo nudne marzenia, bo chciałam zostać prawnikiem. Oglądałam mnóstwo seriali i filmów o pracy adwokata i to wydawało mi się bardzo fascynujące.*
- *KD: Jakie było wrażenie, gdy Pani pierwszy raz weszła do naszej szkoły?*
- *PG: Byłam naprawdę przerażona. Nie wiedziałam, czego się spodziewać, wszystko było dla mnie zupełnie nowe, bo nigdy wcześniej nie pracowałam w szkole. Miałam tylko doświadczenia jako uczennica, a one są zupełnie inne od tego, jak w rzeczywistości wygląda praca pedagoga.*
- *KD: Jak długo trzeba się uczyć, żeby zostać nauczycielem historii?*
- *PG: Aby pracować w szkole podstawowej, wystarczy skończyć trzyletnie studia.*
- *Jeżeli ktoś chce uczyć w szkole średniej, a więc ze starszymi uczniami,*
- *musi studiować pięć lat i obronić pracę magisterską z historii.*
- *KD: Najciekawsza Pani zdaniem książka to?*
- *PG: Jakie trudne pytanie! Muszę pomyśleć...*
- *Gdy byłam dzieckiem, bardzo lubiłam czytać serię o Harrym Potterze.*

- *KD: Czy ma Pani jakieś zwierzątko w domu?*
- *PG: Niestety, nie. Bardzo chciałabym mieć kotka, ale ponieważ mój mąż jest uczulony na sierść zwierząt, ich posiadanie pozostaje tylko w sferze moich marzeń.*
- *KD: Jaki był Pani ulubiony przedmiot szkolny?*
- *PG: Gdy chodziłam do podstawówki, to moim ulubionym przedmiotem był język polski. Dziś myślę, że to głównie za sprawą mojej nauczycielki, którą bardzo lubiłam. Pamiętam, że była wymagająca, ale równocześnie potrafiła zarazić miłością do literatury.*
- *KD: Dziękujemy Pani bardzo za rozmowę.*
- *PG: Ja również dziękuję. Do widzenia.*

Wywiad z **Panią Pauliną Gałat**

przeprowadziły **Wiktoria Czechowska i Julka Szejter**

WARTO PRZECZYTAĆ.....

Chciałbym Was zachęcić do przeczytania ciekawej książki z serii „Ale historia...” - „Mieszko, ty wikingu”. Jej autorką jest Grażyna Bakiewicz. Głównym bohaterem książki jest dwunastoletni Aleks, który wraz z przyjaciółmi z klasy przenosi się do 990 roku. Dzieci otrzymują na historii zadanie i mają sprawdzić, czy Mieszko I był wikingiem. Ich nauczyciel, Pan Cebula często zadaje uczniom prace, które polegają na podróżowaniu w czasie. Jest to możliwe dzięki urządzeniom zamontowanym w szkolnych ławkach. Aleks z przyjaciółmi przeżywają wiele zabawnych przygód. Bohater poznaje średniowiecznego rówieśnika Łuczka, uczy się strzelać z łuku, łapać ryby, a wieczorami słucha opowieści o duchach. Czytając przygody Aleksa dowiedziecie się, dlaczego żona Mieszka nie chciała jeść i w jaki sposób Polanie wysyłali sobie esemesy. Książkę czyta się bardzo szybko i przyjemnie, ponieważ jest bogato ilustrowana i ma mnóstwo zabawnych komiksów. Zapewniam, że po jej przeczytaniu wszyscy polubicie historię.

Damian Mech

WARTO WIEDZIEĆ.....

Tradycja Halloween wywodzi się z celtyckiego Święta Samhain, oznaczającego koniec lata. W Irlandzkim hrabstwie Meath święto to obchodzono już 2 tysiące lat temu. Celtowie wierzyli, że jest to czas przejścia, podczas którego opada zasłona oddzielająca świat żywych i umarłych. W tym dniu, według tradycji, duchy zmarłych miały ponownie odwiedzać ziemię. Nazwa Halloween pochodzi od wyrażenia "All Hallows' Eve", co oznacza Wigilię Wszystkich Świętych. Wtedy ludzie modlili się za zmarłych.

Wiktoria Czechowska,
Martyna Michalska

Źródło: pixabay.com

Święto Niepodległości

Źródło: pixabay.com

Co roku 11 listopada obchodzimy Narodowe Święto Niepodległości na pamiątkę odzyskania przez Polskę suwerenności w 1918 roku. W tym wolnym od pracy i nauki dniu wywieszamy flagi państwowe oraz przypinamy biało-czerwone kotyliony. Podczas obchodów Narodowego Święta Niepodległości organizowane są parady, marsze, koncerty patriotyczne, a także imprezy sportowe takie jak Bieg Niepodległości. W kościołach odprawiane są nabożeństwa w intencji Ojczyzny.

W Wielkopolsce dzień 11 listopada jest obchodzony szczególnie. Tego dnia mieszkańcy Poznania i okolic wspominają patrona miasta, św. Marcina. Jego imieniem nazwano ulicę istniejącą od czasów założenia Poznania, na której co roku odbywają się główne obchody podwójnego święta. Wiele poznaniaków nie wyobraża sobie 11 listopada bez tradycyjnego rogała świętomarcińskiego. Tego dnia w Poznaniu sprzedaje się 250 ton tych wspaniałych słodkości. W naszej szkole również świętowaliśmy Dzień Niepodległości. Uczniowie ubrani w uroczyste stroje z przypiętymi kotylionami wspólnie zaśpiewali hymn państwowy, hymn szkoły oraz pieśni patriotyczne.

Damian Mech

Źródło: pixabay.com

Jazda konna - moja pasja

W wieku 6 lat zaczęłam przygodę z końmi. Gdy moja mama była młoda, również interesowała się końmi. Było to na torze Służewiec. Pomagała wyprowadzać zwierzęta na padok, sprzątała stanowiska i za to mogła za darmo wsiąść na konia.

Moje początki były trudne, ale z czasem radziłam sobie coraz lepiej. Teraz już tyle umiem, że dwa lata temu dostałam swojego własnego konia. W ciągu ostatniego roku zdałam egzaminy w Polskim Związku Jeździeckim na trzy odznaki. Pierwsza to "Jeżdżę konno", następnie otrzymałam brązową, wreszcie srebrną odznakę.

Brałam udział w wielu zawodach regionalnych. Udało mi się zająć kilka razy miejsca na podium.

Obecnie jeżdżę w grupie zaawansowanej sport i skaczę przez przeszkody do 80 cm. Co drugi dzień jestem w stajni. Moja klacz ma na imię Daglezja i jest maści gniadej. Według mnie to mądre i piękne zwierzę. Koń to nie tylko maskotka, która stoi, rzy i się rusza, lecz też wiąże się z jego posiadaniem duża odpowiedzialność: karmienie, czyszczenie, kąpanie, wyprowadzanie, wizyty u weterynarza i kowala. Jazda konna to moim zdaniem piękny i elegancki sport. Polecam każdemu.

Julia Sztejter

MINERAŁY

Minerał to pierwiastek lub związek chemiczny będący ciałem krystalicznym, którego struktura ukształtowała się podczas procesów geologicznych.

Minerały zbieram od prawie trzech lat. Moja kolekcja liczy już ponad 300 kryształów. Bardzo się nimi interesuję. Niektórzy mogą uważać, że to tylko zwykłe kamienie, ale dla mnie są pasjonujące i niepowtarzalne. Myślę, że zostanę w przyszłości geologiem lub mineralogiem.

Martyna Michalska

Czy wiedziałeś\wiedziałaś, że króliki rzadko jedzą marchewki. Pole widzenia królika obejmuje aż 360 stopni. Te zwierzaki potrafią skakać na odległość 3 metrów. Zęby królików rosną przez całe ich życie. Króliki, podobnie jak koty, bardzo dbają o higienę. Najlepszą przekąską dla królika jest między innymi: brokuł, sałata, seler, jabłka, ananas, maliny, truskawki, gruszki, brzoskwinie.

Wiktoria Czechowska

KĄCIK KULINARNY

Oto szybki przepis na ciasto marchewkowe.

Składniki:

2 jajka
200 g drobnego cukru lub cukru pudru
150 ml oleju roślinnego
200 g drobno startej marchewki
50 g posiekanych orzechów włoskich lub pekan
+ do dekoracji
75 g drobno pokrojonego ananasa (świeżego lub z puszki)
lub jabłka
50 g wiórków kokosowych
200 g mąki
1/2 łyżeczki proszku do pieczenia
po 1 łyżeczce sody i cynamonu
szczypta soli

Polewa:

125 g kremowego serka np. Twój Smak
50 g masła (miękkiego)
100 g cukru pudru

Wykonanie:

Jajka ocieplić w temperaturze pokojowej. Ubić je do podwojenia objętości. Dodać cukier i dalej ubijać aż masa będzie gładka i puszysta. Wciąż ubijając na wysokich obrotach, dolewać ciągłym, cieniutkim strumieniem olej. Dodać marchewkę, ananasa, orzechy, wiórki kokosowe i delikatnie wymieszać. Piekarnik nagrzać do 150 stopni C. Do osobnej miski przesiać mąkę, dodać proszek do pieczenia, sodę, cynamon i sól, wymieszać. Przesypać do miski z marchewką i delikatnie połączyć wszystkie składniki.

Ciasto wyłożyć do formy o średnicy 24 cm wyłożonej papierem do pieczenia. Piec przez 1 godzinę lub do suchego patyczka.

Polewa:

Ubić serek razem z miękkim masłem i cukrem pudrem. Włożyć na kilkanaście minut do lodówki. Dobrze wystudzone ciasto przekroić poziomo na 2 części. Spód posmarować 1/3 ilości polewy. Przykryć drugą częścią ciasta i rozsmarować resztę polewy. Udekorować orzechami.

Dziękuję za uwagę!

Autor: Julia Mazurek

Warto odwiedzić...

Gdy tylko wspomnimy o Czechach, to od razu na myśl przychodzi nam przepiękna Praga. Tym razem jednak chciałbym was zachęcić do zwiedzenia Brna. To drugie co do wielkości miasto Czech i stolica Moraw. Wszystkie najważniejsze zabytki Brna zlokalizowane są w pobliżu Starówki, więc bez problemu możecie zwiedzić miasto na pieszo.

Ja swoją październikową wędrówkę rozpocząłem od wspaniałej katedry św. Piotra i Pawła. Jej charakterystyczne dwie wieże górują nad Starówką. Świątynia ładnie prezentuje się z zewnątrz, zaś wieczorem jest pięknie oświetlona. W środku można zobaczyć autentyczny gotycki ołtarz, wspaniałe witraże oraz kamienną rzeźbę Matki Boskiej z Dzieciątkiem Jezus. Można także wejść na wieżę i stamtąd podziwiać panoramę okolicy.

Koniecznym jest też zobaczyć Stary Ratusz z XIII wieku. Wchodząc na jego dziedziniec, zobaczycie pod sufitem wejściowym brneńskiego smoka. Jak głosi legenda, potwór miał straszyć ludzi, którzy przybyli do miasta w złych zamiarach. Można także wejść na 63 m wieżę ratuszową z tarasem widokowym, skąd roztacza się cudowny widok. Centrum miasta stanowi plac w kształcie trójkąta. Łatwo zauważycie tam piękną fontannę oraz charakterystyczny zegar w kształcie naboju. Co ciekawe, południe jest tutaj wybijane o godzinę wcześniej. Przy tej okazji zegar za każdym razem wyrzuca szklaną kulkę z jednego z czterech otworów. Codziennie o godzinie 11.00 gromadzą się tu turyści i mieszkańcy, którzy obserwują zaciętą walkę o szklaną kulkę, która ma przynosić szczęście. Na wzgórzu nad miastem wznosi się twierdza Spilberk. Dawniej była to siedziba królów, potem została przekształcona na więzienie. W skrzydle zamku znajduje się muzeum, gdzie mieszczą się eksponaty prezentujące historię miasta.

Jeśli szukacie pomysłu na ciekawy weekendowy wyjazd, to Brno będzie jak znalazł.

CZWORONOZI

Maltańczyk to rasa psa posiadająca włosy. Charakterystyczne dla tej rasy są czarne oczy.

York to pies zmieniający kolor włosów, jak jest mały jest cały czarny, jak dorasta zmienia kolor na jasnobrązowy lub ciemnorudy. Yorki to przyjazne i troskliwe psy.

Kundelki to psy bez rasy. Mogą być w różnych rozmiarach.

Border collie to jedna z ras psów pasterskich.

Wiktoria Czechowska, Martyna Michalska

WARTO OBEJRZEĆ.....

Ponieważ powieść Ferencza Molnara pt.: "Chłopcy z Placu Broni" jest lekturą obowiązkową dla piątoklasistów, uczniowie klasy 5a obejrzeli spektakl inspirowany tym utworem literackim w wykonaniu aktorów Teatru Muzycznego Syrenka.

Tematem przedstawienia są przygody grupki chłopców- naszych rówieśników, ich zabawy, przyjaźnie, radości oraz smutki. Akcja rozgrywa się w stolicy Węgier - Budapeszcie. Dzieciaki należą do dwóch różnych grup rówieśniczych i walczą o miejsce do zabawy- tytułowy Plac Broni. Realistyczna scenografia, ciekawe kostiumy oraz doskonała gra aktorska sprawiły, że obejrzeliśmy spektakl z dużym zainteresowaniem. Było tu miejsce na różne refleksje i emocje: śmiech, wzruszenie, zadumę. Warto obejrzeć spektakl i móc go porównać z treścią książki Ferencza Molnara.

Aleksandra Bardyguła

WYCIECZKA DO WIOSKI AFRYKAŃSKIEJ

3 października 2022 roku uczniowie klasy 5c i 5e pojechali na wycieczkę do Centrum Afrykańskiego. Celem wyjazdu była przede wszystkim integracja zespołów i świetna zabawa, a przy okazji również poznanie ciekawostek związanych z Czarnym Kontynentem.

Gdy dojechaliśmy na miejsce, przywitali nas gospodarze obiektu w tradycyjnych strojach afrykańskich oraz brzydka pogoda, która pokrzyżowała nam plany, ponieważ większość czasu mieliśmy spędzić na świeżym powietrzu. Na szczęście po chwili przestało padać, więc mogliśmy bez problemu upiec przy ognisku kiełbaski oraz pianki.

Większości z nas najbardziej podobało się poszukiwanie skarbów. Była to świetna zabawa z mapą na orientację w terenie. Fajne były również zawody sportowe- noszenie wiklinowych koszy na głowach i strzelanie z łuku. Gdy byliśmy już nieco zmęczeni, pojechaliśmy ciuchcią Mombasa Expres na zajęcia muzyczne, podczas których nauczyliśmy się grać na afrykańskich bębnach.

Bardzo interesujące było zwiedzanie muzeum, w którym zgromadzono ponad sześć tysięcy niesamowitych eksponatów: afrykańskich masek, rzeźb, zabawek i przedmiotów codziennego użytku.

Jednym słowem- wycieczka była udana i chętnie pojechalibyśmy tam jeszcze raz.

Tymek Michalak, Julka Szejter

MODELARSTWO

Modelarstwo odgrywa dużą rolę edukacyjną. Przede wszystkim rozwija zdolności manualne, uczy cierpliwości i poszerza wiedzę ogólną z różnych dziedzin. Oprócz tego wyrabia nawyk wykonywania solidnej pracy. To, co zaczyna się jako zabawa, potrafi się rozwinąć w dojrzałe hobby. Przedmiotem modelarstwa mogą być praktycznie wszystkie obiekty otaczającego świata. Najczęściej są nimi samoloty, statki i różne pojazdy, zwłaszcza wojskowe, ale też figurki ludzi lub innych istot, a także budowle lub całe wycinki terenu odwzorowane w formie makiet lub dioram, często przedstawiających różne sceny lub wydarzenia. Najpopularniejsze jest redukcyjne modelarstwo plastikowe - budowa modeli z gotowych fabrycznych zestawów, które trzeba skleić i pomalować. Popularne jest także modelarstwo kartonowe - budowa modeli z wydrukowanych kartonowych elementów. Zaawansowani modelarze wykonują często modele od podstaw, z różnych materiałów, jedynie na podstawie planów oryginału lub też ulepszają zestawy fabryczne.

Tymoteusz Michalak

WARTO OBEJRZEĆ....

W listopadzie uczniowie klasy 4h pojechali na wycieczkę do Multikina, na film pt.: "King, mój przyjaciel lew". Jeżeli lubicie trzymającą w napięciu akcję, kochacie przyrodę oraz niesamowite przygody, to ten film na pewno się wam spodoba.

Główną bohaterką jest Inez-wrażliwa dziewczyna, uważana przez rówieśników za dziwadło. Pewnego dnia do jej domu przyszło małe lwiątko, które uciekło z lotniska. Wszyscy szukają zwierzaka, który prawdopodobnie zostanie uśpiony. Inez nadaje lwu imię King i podejmuje szaloną decyzję, że zawiezie go do Afryki, gdzie będzie mógł żyć w swoim naturalnym środowisku.

Jest to bardzo trudne do wykonania dla kilkunastoletniej dziewczyny, ale na szczęście się udaje. Film ma szczęśliwe zakończenie- King w Afryce wyrasta na prawdziwego króla dżungli.

"King, mój przyjaciel lew" to film rodzinny, idealny do obejrzenia z całą rodziną. Jego tematem oprócz walki o lwiątko są również trudne relacje w rodzinie Inez. Mama dziewczyny nie żyje, tata pracuje daleko, zaś Inez i jej bratem Alexem zajmuje się nowa partnerka taty, z którą dzieci nie mają najlepszego kontaktu. W pewnym momencie pojawia się również dawno niewidziany dziadek, który pomaga przetransportować Kinga do Afryki.

Film ma bardzo optymistyczne zakończenie, ponieważ afera z lwiątkiem sprawiła, że relacje w rodzinie poprawiły się, a Inez i Alex, wcześniej wycofani i samotni, stali się popularni wśród rówieśników. Polecam jego obejrzenie.

Lena Grabowska

Kilka słów o balecie

Autor Julia Mazurek

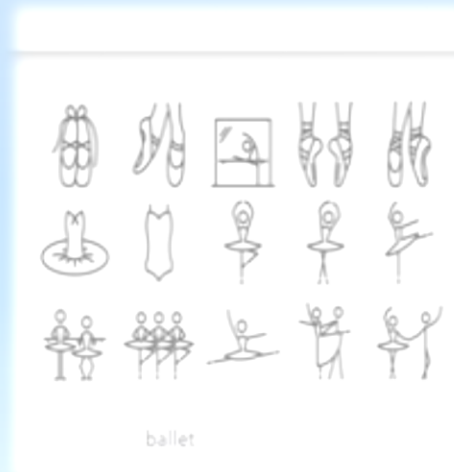
Układy choreograficzne

- Są zwykle bardzo dopracowane, a oprócz ruchów i gestów tancerze uczą się mowy ciała oraz aktorstwa. Balet jest niezwykle wymagający i nie sposób jest nauczyć się go bez wrodzonych predyspozycji i ciężkiej pracy.
- Profesjonalni tancerze muszą poświęcić bardzo wiele, by w mistrzowski sposób występować na scenie i swoim tańcem opowiadać widzom historie. Współcześnie pod terminem balet kryją się cztery znaczenia.
- Po pierwsze przez balet rozumiemy widowisko teatralne, w którym najważniejszy jest taniec. Po drugie, terminem tym określa się zespół baletowy. Po trzecie, pojęciem balet określa się również utwór muzyczny, który powstał na potrzeby widowiska baletowego. Po czwarte, przez balet rozumie się sztukę baletową, właściwą dla danego okresu czy państwa.

Strój na baletowy

Strój na balet musi spełniać kilka kryteriów. Przede wszystkim nie może krępować ruchów. Mężczyźni tańczą zwykle w dokładnie przylegających rajtuzach i obcisłych podkoszulkach.

Damski strój na balet to trykoty, tak zwane rajstopy baletowe, kostium do ćwiczeń wyglądem przypominający body, ale bez zapięcia w kroku, a także zwiewna spódnica do ćwiczeń lub tiulowa zwana tutu.

Dokładne informacje o tutu

Tutu to sztywna spódnica, która optycznie dzieli figurę tancerki na część górną i dolną. Tutu zmieniała się od paczki romantycznej, o wiele dłuższej, sięgającej po same pointy, do bardzo krótkiej.

Większość tancerek pojawia się na scenie w kostiumie składającym się z point i tutu.

Co to pointy?

Pointy to obuwie, dzięki któremu tancerka może stanąć na palcach. Umożliwia to wbudowany w nie sztywny czubek, który jest zbudowany z płóciennych i gipsowych warstw. Zanim jednak tancerka założy pointy, musi przygotować stopy do tak nienaturalnego ułożenia. Wymaga to wielogodzinnych treningów. Pointy powstały w epoce romantyzmu, głównie po to, aby nadać lekkości balerinom.

Pozycje stóp

W tańcu klasycznym wyróżnia się pięć podstawowych pozycji stóp; I, II, III, IV, V oraz pozycję VI i naturalną, które są używane rzadziej. Dla wszystkich, poza VI, charakterystyczne jest ustawienie palców na zewnątrz, a stóp do środka osi ciała tancerki.

Dziękuję za uwagę!

